

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Paa denne dag vi see GUds Søn

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Paa denne dag vi see GUds Søn", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56, s. 155*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid92933/facsimile.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

O! lad os der henrykkes,
 O JESU! dig at see,
 O Frelser lad det lykkes,
 Ach! naar mon det skal skee?

Nr. 55.

Mel. Alleenste Gud i Himmerig, etc.
 Eller: Guds Søn er kommen af himmelen ned.

Paa denne dag vi see GUDs Søn
 Til himlen op at fare,
 Og takke GUD, med hiertens bøn,
 Hand vilde dog bevare
 Sit arme folk paa denne jord,
 Som blant saa mange farer boer,
 At vi i troen blive.

2. Nu GUD skee lof, vor JESUS gjør
 En vey til himmerige,
 Og saabner for os himlens dør,
 At vi derind kand kige,
 At hver, som troer, kand vel til freds
 Sin milde Frelser allesteds
 I korset efterfølge.

105 3. Hvo ey vil følge, kand det ey
 Med GUD oprigtig mene,
 GUD kand sig paa den brede vey
 Med ingen siel forene.
 Det gielder troen, er hun der,
 Saa er vor gandske vandrings færð
 Kun alt til himfen rettet.

Nr. 55. D17.

9, 9: *der henrykkes*] bertrykkes derhen; det tænkes ikke på en »henrykkelsestilstand«. — 9, 12: Spørgsmålet er Brorsons, ikke originalens.
 Nr. 55. Oversættelse. Auf diesen tag bedencken wir, J. Zwick, Schr. s. 109. — 1, 3-5: *hand vilde dog bevare sit arme folk* hører sikkert ikke til *talke GUD* (»fordi han vilde bevare osv.«), men til *med hiertens bøn* (som, at han dog vilde bevare osv.). — 3, 5: *det gielder troen*] det gælder om at have troen; *hun*] troen. — 3, 7: *alt til hie til*.

4. Slig himmelfart i sielen skeer,
 Naar vi vor Fader finde.
 Ey mere efter verden seer,
 Med GUDs folk os forbinde,
 Har GUD i tanker nat og dag,
 Og vandrer ham til velbehag,
 Til vi hos ham kand samles.

5. Da bliver dagen bliid og skiøn,
 Naar GUD os hjem vil hente,
 At vorde liig hans kiere Søn,
 Som vi i troen vente,
 Hvor glæden ret skal være stor,
 Naar vi hos ham i lyset boer,
 Det GUD af naade give.

6. Nu JESus gjorde atting vel,
 Hand lod sig for os føde,
 Omsider piinlig slaac ihiel,
 Stod op igien fra døde,
 Til himlen foer, ved naadens kald,
 Hvad vi har tabt ved Adams fald,
 Os kierlig at tilbyde.

Nr. 56.

Mel. Af høgheden oprunden er.

O seyerrige Frelsermand,
 Som bar al verdens synders band,
 Nu tager du dit sæde
 Hos Majestetens høyre haand,
 At legge satans magt i baand,
 Ja plat at undertræde,

Nr. 56. DUT.

6, 5-7: Meningen er, at Jesus for til himlen for ved nådens kald kærligt at tilbyde os det, som vi havde mistet ved Adams fald.

Nr. 56. Oversættelse. Ach wunder-grosser sieges-held, E. C. Homburg, Schr. s. 168. — 1, 2: band] forbandelse. — 1, 6: plat] fuldstændig.